

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **R. S.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 2. 12. 2004, č. j. 14 Az 334/2003 - 23,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou osobně ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem dne 4. 2. 2005 se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 25. 8. 2003, č. j. OAM-3518/VL-20-17-2003. Tímto rozhodnutím nebyl stěžovateli udělen azyl z důvodu nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky a bylo rozhodnuto, že se na něj nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 citovaného zákona. Rozsudek krajského soudu vycházel ze skutečnosti, že žalobce nenaplnil žádnou ze zákonných podmínek pro udělení azylu, a že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě dostatečně zjištěného skutečného stavu věci a bylo přesvědčivě odůvodněno.

Vzhledem k tomu, že krajský soud považuje kasační stížnost za opožděnou (vyznačil tak v předkládací zprávě), musel se Nejvyšší správní soud vypořádat nejprve s touto otázkou. Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Krajský soud považuje za den doručení pondělí 20. 12. 2004, kdy uplynula deseti denní lhůta k vyzvednutí písemnosti na poště podle § 46 odst. 4 zákona č. 99/1964 Sb., občanský soudní řád (dále též „o. s. ř.“) ve znění účinném do 31. 12. 2004. Nejvyšší správní soud s ním však nesouhlasí. Není sporu o tom, že napadené rozhodnutí bylo stěžovateli doručováno již dne 10. 12. 2004 do P. s. Č. Ú.. Jak ale vyplynulo ze sdělení na obálce doručované písemnosti, stěžovatel se v tento den v p. s. nezdržoval, neboť byl „na propustce“, a to až do dne 12. 12. 2004. Nelze tedy předmětnou písemnost považovat za doručenou fikci podle § 46 odst. 4 o. s. ř. ve znění účinném do 31. 12. 2004, § 42 odst. 5 s. ř. s., neboť nebyla naplněna podmínka zdržování se stěžovatele v době doručování předmětného rozhodnutí. Nic na tom nemění skutečnost, že se stěžovatel do pobytového střediska měl vrátit ještě v době, kdy písemnost byla uložena na poště, a ani to, že současná právní úprava již hovoří jinak (viz § 46 odst. 6 o. s. ř.). Za řádné doručení napadeného rozhodnutí je tak třeba považovat až den 26. 1. 2005, kdy stěžovatel rozhodnutí převzal u krajského soudu. Kasační stížnost podaná osobně dne 4. 2. 2005 je tak podána včas.

Stěžovatel v kasační stížnosti požádal o ustanovení advokáta zástupcem v tomto řízení. Jeho žádost však byla usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 9. 3. 2005 zamítnuta, neboť nedoložil svoje majetkové poměry. Kasační stížnost podána nebyla. Uvedeným usnesením byl stěžovatel rovněž vyzván, aby si advokáta pro řízení o kasační stížnosti zvolil sám a tuto skutečnost doložil soudu ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení předložením plné moci; také byl upozorněn, že nebude-li této výzvě vyhověno, jeho kasační stížnost bude odmítnuta.

Ze spisu vyplynulo, že uvedená výzva krajského soudu byla stěžovateli doručována v souladu s § 46 odst. 1 o. s. ř., § 42 odst. 5 s. ř. s. dne 15. 3. 2005, a to na adresu P. 5, F. 1134/2B, U. N. C., kterou uvedl jako adresu svého pobytu v kasační stížnosti a kde se také zdržoval. Vzhledem k tomu, že nebyl v době doručování zastížen, písemnost byla uložena na poště a stěžovatel byl vhodným způsobem vyzván, aby si ji vyzvedl (§ 46 odst. 3 a § 50c odst. 1 o. s. ř., § 42 odst. 5 s. ř. s.). Podle § 50c odst. 4 o. s. ř., § 42 odst. 5 s. ř. s. nebude-li uložená písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Označená písemnost byla uložena na poště v úterý 15. 3. 2005 a poslední den lhůty k vyzvednutí písemnosti připadá na pátek 18. 3. 2005, který se také považuje za den doručení. Skutečnost, že stěžovatel usnesení fakticky vůbec nepřevzal je právně bezvýznamná a nemá na den doručení žádný vliv. Lhůta k předložení plné moci advokáta pak marně uplynula v pondělí 18. 4. 2005.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, to neplatí má-li stěžovatel sám vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatel, který nemá právnické vzdělání, není zastoupen a přes výzvu soudu nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení.

Nepředložení plné moci advokáta v řízení o kasační stížnosti brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud návrh stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. a), § 120 s. ř. s. odmítl.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. května 2005

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu